

vezett nyomvonal belterületen a meglévő utcahálózatot követte, míg külterületen egy rövidebb szakasz húzódik a tervezett szennyvíztelepig és onnan a Kurca-patakig. A nyomvonal mindkét oldalát 20-20 m szélességben vizsgáltuk.

Terepbejárásunk eredményeképpen 14, korábban külön nyilvántartott régészeti lelőhely (Vasút utca; Útépítés; Bélteki kocsmáros udvara; Új Falu melletti Újtelep, Gila I. háza; Szociális nővérek telepe; Kosztolányi M. és Németh I. földje; Kórógyszentgyörgy, Oncsa-telep; Kórógyszentgyörgy, Gorkij Tsz; Kórógyszentgyörgy, Kurca-part; Kórógyszentgyörgy, VI. kült. 8. sz. t.; Kórógy torkolata, Kurca-part; Kórógyszentgyörgy, Táncsics u. 64-66.; Kórógyszentgyörgy, Kurca-híd mellett; Állomás utca 25.) esetében arra a megállapításra jutottunk, hogy valójában egy igen nagy kiterjedésű, a Kurca-patak K-i magaspártján húzódó lelőhely részét képezik (KÖH 17915). További 14 már ismert lelőhelyen a beépítettség miatt nem lehetett terepbejárást végezni.

Vizsgálatunk során ugyanakkor két új lelőhelyet is lokalizáltunk: *Vida-tanya* (KÖH 73773), *Hunyadi utca, csatornapart* (KÖH 73775).

Az ismert, összevonásra javasolt lelőhely területén kora neolitik, kora rézkori, bronzkori, szarmata kori, avar, Árpád- és középkori leletanyagot gyűjtöttünk. Az újonnan azonosított lelőhelyek közül az előbbi esetében őskori, késő bronzkori és késő középkori, míg az utóbbi területén szarmata kori (?), ill. Árpád- és középkori anyagot találtunk.

Munkatársak: Kovács Sándor, Rózsa Gábor, Alács Attila, Bognár Margit technikusok; Molnár Zsolt, Császi Dávid geodéziai asszisztensek.

PARDITKA GYÖRGYI

475. Szegvár határa

(Csongrád megye) Ő, U, Sza

A Nabucco gázvezeték Csongrád és Bács-Kiskun megyét érintő nyomvonalszakaszára készítendő örökségvédelmi hatástanulmányhoz kapcsolódó terepbejárásokat 2009. december 7. és 2010. május 25. között végeztük. A beruházás a két megye területén áthaladva összesen 23 település közigazgatási területén valósul majd meg, a tervezett 177 km hosszú nyomvonal mindkét oldalát 100-100 m szélességben vizsgáltuk. A terepi felderítés időpontjában a külterületi szakasz meghatározó részét (kb. 21%-át) már sűrű vetés borította, nagyjából hasonló arányban (kb. 19%) fordult elő erdő, rét, legelő, ill. gazzal fedett terület, melyeken szintén nem lehetett terepi kutatást végezni. Összességében a külterületi szakasznak mindössze 60%-a bizonyult terepbejárásra alkalmasnak.

A Szegvár külterületén végzett munka során 4 új lelőhelyet találtunk: *Felső-Ludas* (KÖH 74451); *Zsigerhát* (74453); *Mihály-tanya* (74455); *Berek, Kontra-főcsatornától Ny-ra* (74457). Területükön őskori, újkőkori, szarmata és újkori leletek kerültek elő.

Munkatársak: Weisz Attila geodéta; Molnár Zsolt, Császi Dávid geodéziai asszisztensek; Rózsa Gábor, Kovács Sándor, Szöllősi Géza, Dankó Judit technikusok.

PARDITKA GYÖRGYI

476. Szekszárd, Vármegyeháza (KÖH 23352)

(Tolna megye) B, Á, Kk

2009. augusztus 4–28. között próbakutatást végeztünk a Béla tér 1. sz. alatt található épületben, a valamikori Vármegyeháza É-i épületszárnyának földszinti D-i traktusában. A kutatás a felújítási munkával összefüggésben, a kiviteli tervek elkészítéséhez szükséges adatszolgáltatás céljából történt. Felvetődött annak a lehetősége, hogy az épület É-i szárnya alatt rejtőző, I. Béla (1060–1063) által alapított bencés monostorhoz tartozó alapfalak, épületrészek feltárásával, az előkerülő falak helyszíni bemutatásával egységes építészeti kép alakítható ki az egykori Vármegyeháza területének középkori beépítettségéről és a terület használatáról. A szondákat a korábban elvégzett falkutatás eredményei, a műszeres lelőhely-felderítés, valamint az 1794-ban leégett barokk templomról fennmarad helyszínrajzok, térképek és felmérési rajzok adatai alapján jelöltük ki. A próbafeltárás az épületszárny három termében, a térképtárban (1. terem), a raktárban (2. terem) és a stúdióban (3. terem), valamint a termeket összekötő déli folyosón folyt.

A termek padlózatának feltörését, valamint az aljzatbeton és a különböző épületgépzési elemek (le-folyók, csatornák, vízvezetékek) eltávolítását követően a termekben az 1. terem D-i oldalától, valamint a folyóstól eltekintve egy nagyméretű, egységes, habarccsal, kő- és téglatörmelékkel kevert feltöltést figyeltünk meg, melynek tetején, közvetlenül a 19. századi épülethez köthető jelenségek alatt késő Árpád-kori fazék és cserépbogrács töredékeit találtuk. Ebbe a nagyméretű feltöltésbe beleásva egy Árpád-kori templom körüli temető sírjai kerültek elő, melyeket sima és bordázott S-végű ezüst- és bronzkarikák, bronztű, pontozással díszített kiszélesedő fejű ezüst pántgyűrű keltezett a 11–12. századra.

A habarccsal, kő- és téglatörmelékkel kevert Árpád-kori feltöltésbe beleásva a sírokon túl az 1. teremben egy É-i irányú (1. támpillér), a 2. teremben egy ÉNy-i irányú (2. támpillér), a 3. terem DK-i sarkában, a terem D-i oldalfalába befalazva megközelítően 1 m magasán álló, ÉÉNy-i irányú újabb támpillér (3. támpillér) került elő. A három támpillér segítségével megközelítően meghatározhattuk a hozzájuk kapcsolódó fal helyét és annak irányát, azonban a várt Ny–K irányú, a kápolna Ny-i oldalfalaként értelmezhető fal helyén, annak irányával pontosan megegyezően egy a 19. századi Vármegyeháza épületéhez kapcsolható nagyméretű, újkori törmelékkel betöltött téglacsatorna húzódott. Mindhárom támpillér D-i, ill. DNy-i oldalán jól megfigyelhetők voltak a levéses nyomai, az 1., és 2. támpillér esetében a levéselt felületeknek tolták neki az újkori csatorna É-i oldalfalát. A csa-